

fikken paa Løgstorbanen. Det har imidlertid senere vist sig, efter hvad der nu ligger for, at der er en over al Forventning stor Trafik. Jeg haaber derfor ogsaa, at den højtærede Minister vil tage under Overvejelse at vi faa en bedre Togordning, navnlig en Udvidelse af Togplanen, saaledes at vi faa 3 Tog i hver Retning daglig.

Ordføreren (Neergaard): Ja, det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til. Først til den højtærede Minister. Jeg er ikke uvidende om, at den nuværende Opgørelse af Statsbanernes Værdi ogsaa indbefatter de aarlige ny Anstæffelser dertil, men jeg kan dog ikke undlade at benytte Lejligheden til — siden det er kommet paa Tale — at fremhæve, om det dog ikke var ønskeligt, om vi kom ind paa en ganske anden Postering med Hensyn til disse Anstæffelser. Det fører os jo nu kun til Fejlslutninger paa alle Ledet og Kanter med Hensyn til dette saare vigtige Aktiv, vi have i Statsbanerne, saa længe der posteres saaledes, som vi nu gøre. Det maatte ikke være umuligt for Ministeren at stelne mellem de virkelige Forøgelse ved ny Bygninger, Spor anlæg osv., alt det, som kan siges at være virkelige Forøgelse af Anlægssummen, virkelig ny Anlæg, og saa de ny Anstæffelser, der kun ere Erstatning for gamle Sager, der ere gaaede ud. Hvad enten det nu gælder om det rullende eller det faste Materiale — naar vi blot komme ind paa dette, at det, som faktisk blot er en Fornødvendighed af Statsbanernes Materiel, bliver opført paa de aarlige Budgetter, og at samtidig det, som kommer ind ved Salg af det gamle Materiel, bliver opført som Indtægt, kunne vi komme til at danne os en Forestilling om, hvorledes det staar sig med Statsbanerne, en Forestilling, som er paalideligere end den, man nu kan danne sig. Vi vilde saa ogsaa faa et virkeligt Begreb om, hvorledes dette Statsaktiv forrenter sig — dog, det er et Spørgsmaal til næste Aar.

Med Hensyn til Skrivelserne kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret i, at det er det samme Beløb som i Fjor. Det er virkelig en Forhøjelse, ikke blot en Ompostering. Det er en Forhøjelse paa 16,200 Kr. og en Redfættelse paa 7,200 Kr. Det bliver dog aabenbart en samlet Forhøjelse paa 9,000 Kr. Med Hensyn til det stærke Angreb, som det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) rettede paa hele denne Ordning, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Dette Angreb var vel nærmest rettet imod Ministeren; men en Del af hans heftige Behrejdelse faldt ogsaa paa Finansudvalget,

som havde negtet 12 Skrivelser Oprykning til Assistenten, en Oprykning, som maatte føre til Forbedring af Skrivernes hele Vilkaar. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at jeg synes, at han tog noget for heftig paa den Sag. Jeg er i alt Fald ikke i Stand til at se andet end, at ganske vist er en Løn paa 30—40 Kr. for 6 Timers dagligt Arbejde et meget ringe Bederlag; men naar det ærede Medlem vil læse Skrivelsen igen, vil han se, at her ikke er Tale om en permanent Stilling, Talen er om en ren Overgangsstilling. De Folk, som der er Tale om at give den Løn, ere Folk, som kun have været der et Par Aar eller nogle endog saa kun i faa Maanedes, og det er klart, at det er Folk, som enten ere bestemte til at avancere op til forholdsvis højere Lønning som Skrivere eller til Assistenten, og det gentager jeg, at det Avancement, som der er fra Skriver til Assistent, ikke kan siges at være forholdsvis saa ugunstigt, naar det erindres, at den Bestæftigelse at være Skriver tillader anden Bestæftigelse ved Siden af og dernæst ikke fordrer nogen videre Uddannelse. Det kan derfor ikke siges, at det er saa forstrækkeligt for unge Mennesker, som der ved stabe sig en Udfigt til en bedre Stilling. Og hvad angaar alle de ældre Skrivere, som staa paa en Gage af 50—60 Kr. om Maaneden, og som finde sig i disse Aar, er det Folk, som enten have en Pension eller en Vibeftæftigelse. Man kan ikke om dem antage, at de alene skulde leve af dette. Det er derfor uberettiget her at tale om Sulteløn.

Med Hensyn til Medlemmerne af Eksamenkommissionen kan jeg vedblivende ikke finde det Forhold saa uberettiget, som man siger. Det er et Hverv, som de paagældende Embedsmænd paa Forhaand vidste kunde paalægges dem ifølge deres Embedsstilling. At det skulde være et særlig byrdefuldt og ubehageligt Hverv, tror jeg ikke. Maaste den højtærede Minister har Ret i, at det er uheldigt, at det gaar paa Omgang, men naar jeg ser hen til Erfaringer fra andre Livsstillinger, fra Mænd, der yngre som Censorer andetsteds, tror jeg ikke, at det Hverv har været ubehageligt for dem. Disse Folk ere som Regel fornøjede dermed, og til dette Hverv benyttes jo Folk, der ere ansatte ved Universitetet, Lærere i fast Stilling og andre saadanne Folk; men jeg har ikke hørt andet, end at de have betragtet det som en behagelig Sommerafveksling i deres daglige Gerning. Det har ikke for nogen af dem været et Martyrium. Naar dertil kommer, at de faa 8 Kr. i Diæter om Dagen — det er vel ikke noget højt Bederlag; men det